

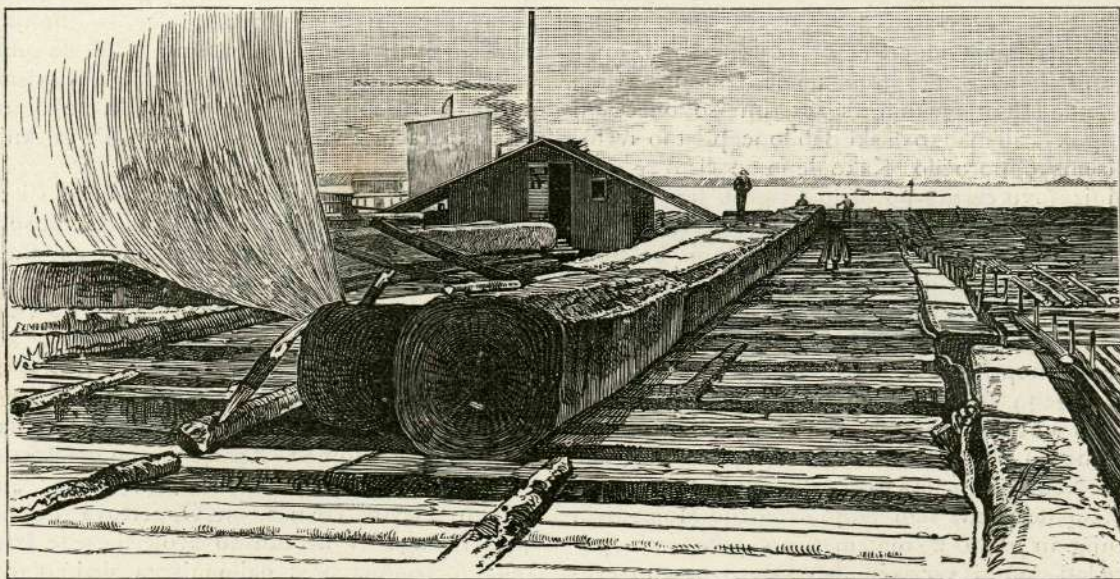
(I. Mojz. VI., 18, 19.) Babilonski vir se od Mojzesovega razločuje v tem, da stavlja v rešilno ladijo ne samo Hasisadro in njegovo družino, marveč tudi njegove hlapce in dekline in vse sorodnike. Tudi različne živali je hranila Hasisadrina ladija (predel I., 42—44).

7. Noe je 120 let opominjal ljudi, naj se spokoré, a oni so, ne zmeneč se za to, jedli, pili, ženili se in rajali do dné, ko je Noe šel v ladijo. Taisto lahkomišelnost in nevero ljudij znači babilonska pesem, ko dá Hasisadri govoriti nasproti bogu tako-le: „Če ladijo dovršim, smejali se bodo visoki in nizki.“ Da je tudi Hasisadra kakor Noe opominjal ljudi in jim v imenu boga prerokoval kazen božjo, kažejo besede boga Ee, katere je nato Hasisadri odgovoril:

„Če se ti bodo smejali, reci jim tako: Vsak, kdor proti meni greši . . .“

8. Kar se tiče začetka in nadaljnega razvoja potopa in njegovih žalostnih nasledkov, se zopet vjemata Babilonec in Hebrejec. Sveto pismo piše, da so se predrli vsi studenci globokega brezdna in odprle zatvornice neba, da so se vode grozno razlile in napolnile vse na površini zemlje, da je Bog pokončal vse stvari, ptice, zverino in vso laznino in vse ljudi. (I. Mojz. VII.) Taisto hoče izraziti babilonska epična pesem, ko grozno dramo potopa slika s fantastičnimi in mitološkimi barvami. (Primeri predel II., v. 40 sqq.)

Gledé na konec vseh grešnih ljudij, gledé na ptice, katere je Noe-Hasisadra izpustil iz

Plov na reki Sv. Lorenca.

ladije (namreč vrana in goloba), nadalje gledé na zahvalno daritev, darovano na gori, na kateri je obvisela ladija, potem gledé na obljubo, da Bog ne bo več pokončal ljudij s potopom in naposled gledé na blagoslov, katerega je rešenim podelil Bog, vjemata se čudovito oba vira. Razločujeta pa se posebno gledé na čas, kateri je trajal potop. Med tem, ko je po svetem pismu bil Noe v ladiji jedno leto in deset dnij, je babilonske pripovedke potop trajal k večjemu 14 dnij. Kakor pravi predel III., v. 37 do 38, je Hasisadra ob svitu sedmega dné vzel goloba in ga izpustil. Potemtakem babilonski potop že zaradi malega trajanja ni bil vesoljen. Čudno se nam zdi, da ima v pripovedi obeh potopov sedmica imenitno in pogosto ulogo. Najbrž zato, ker so že tedaj imeli teden s sed-

mimi dnevi in je bila ta številka Babiloncem in Judom sveta.

9. Kar se tiče gore, na kateri je obstala ladija, se obe pripovedki na videz razločujeta, a dasta se na zadnje vendar-le poravnati. Mojzes piše, da je obstala Noetova ladija „na armenskih gorah“, ali kakor ima hebrejski izvirnik „na gorah Ararat“, klinopisni vir pa stavlja ladijo na goro „dežele Nizir“. Ta dežela leži na severno-vzhodni strani Babilonije v takozvani pokrajini Kutu (Gutium) ali v današnjem Kurdistanu. Ararat ali, kakor ga klinopisni spominiki imenujejo, Urartu, znači v širšem pomenu Armenijo, ker v njeni sredi stolujeta večji in manjši vrh Araratov. Najbrž so svetopisemske „gore Ararat“ kurdiške panoge južne Armenije, s katerimi se dotikajo goré dežele Nizir